

Pertti Palviainen

Polkupyörällä Länsi-Euroopassa

Polkupyörällä Länsi-Euroopassa

Pertti Palviainen

Polkupyörällä Länsi-Euroopassa

© 2016 Pertti Palviainen
Kuvat sekä piirrokset

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789522866257

Sisällysluettelo

1. Suomi	11
2. Ruotsi	42
3. Tanska	68
4. Saksa	80
5. Belgia	112
6. Ranska	121
7. Belgia	211
8. Alankom.	218
9. Saksa	225
10. Puola	259
11. Liettua	314
12. Latvia	327
13. Viro	335

Kartat:

11, 42, 68, 80, 112, 121, 211, 218, 225, 259,
314, 327, 335

Valokuvat:

41, 67, 79, 111, 209, 210, 217, 224, 257,
258, 312, 313, 326, 334, 347, 348, 349

Alkusanat

Vuosi on vierähtänyt edellisestä Keski-Euroopan pyöräily reissusta. Toipuminen rankasta matkasta vie aina oman aikansa. Paluu neljänseinän sisälle sekä arki ottavat kaikkein eniten voimille, varsinkin henkisesti.

Aika parantaa haavat, on vanha sananlasku. Se auttaa myös tässäkin tapauksessa. Muutaman kuukauden jälkeen kotiutumisesta alkaa uuden matkan suunnittelu.

Halu päästä liikenteeseen, kevään saapuessa, saa sydämen sykkimään kiivaammin. Sillä vapauden tunteella on suuri voima, se vie mennessään myös kokeneemmankin reissaajan.

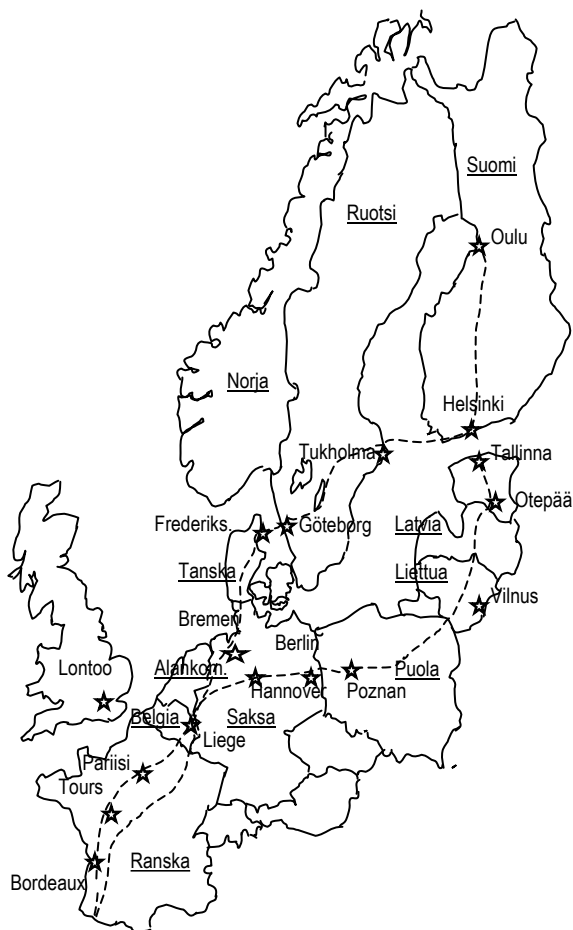
Kristoffer Kolumbus oli aikamme suurimpia löytömatkailijoita, väheksymättä muitakaan suuria nimiä. Mitenköhän on, olikohan hänelläkin samantlaisia ongelmia sopeutua senaikaiseen arkeen. Kun laiva saapui satamaan pitkän matkan jälkeen, alkoikohan Kolumbuksen mieli halaja heti uusille matkoille.

Jos historian kirjoihin on uskomista, niin vastaus on varmaan kyllä.

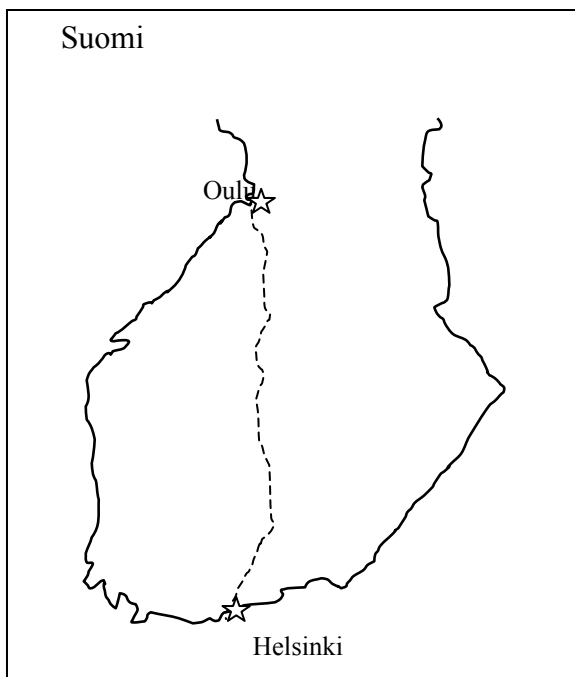
Se sisäinen polte päästä näkemään uusijamaailmoja tai mantereita on niin vastustamatonta että se vie vaikka läpi harmaan kiven tai arjen. Oli hän sitten löytömatkaaja tai pyöräilijä.

Eli olkaamme me nykyajan löytöretkeilijöitä niin
arjessa kuin vapaa aikanamme. Olkoon voima
kanssamme.

2015

7878 km

20.3 lähtö

Olin viikkojen ajan p-ähkäillyt mitä ottaisin mukaan. Nyt oli alkukevät, yöt ovat silti kylmiä joten varusteita pitää olla tuplasti mukana. Lähettäisin ylimääräiset tavarat takaisin matkahuollon kyydillä Järvenpäästä, kunhan ensin pääsen sinne. Viime vuoden matkasta viisastuneena osasin ottaa suunnilleen oikeat talvivarusteet mukaani. Ainahan sitä tulee kuitenkin otettua jokunen ylimääräinen paita mutta parempi liikaa kuin liian vähän. Tus-

kinpa kukaan haluaa palella kylmässä teltassa märeissä vaatteissa.

Pyörän olin laittanut reissukuntoon menneiden viikkojen aikana. Tankonauhat sekä muut kuluvat osat oli vaihdettu uuteen. Päälyskumit olivat pistosuojatut, niillä pitäisi pystyä ajamaan 30000 km joten voin lähteä huoletta matkaan.

Aina kuitenkin sattuu kaikenlaista lähtiessä liikenteeseen. Ei kaikkeen voi varautua, vaikka kuinka yrittäisikin.

Laittaessani laukkuja pyörään päälle epäilin jo etukäteen, että homma ei onnistu ensimmäisellä kerralla. Kuten ei onnistunutkaan.

Olin vaihtanut uuden tarakan taakse talven aikana.

En laittanut silloin laukkujen pidikkeitä oikeisiin kohtiin joten ne osuivat tarakassa olevien poikkipinnoihin.

Kaivoin työkalut esiin, laitoin säädöt kohdalleen, seuraavaksi olisi vuorossa etulaukut.

Laukut sujahtivat paikoilleen mukisematta, kokeilin samaa kyytiä myös kuinka ne lähtevät pois.

Vasemman puoleinen laukku tarttui alhaalta kiinni dynamosta tulevaan johtoon. Olin laittanut siihen uuden johdon mutta teipannut sen väärään paikkaan. Ei auttanut, purin muutaman teippauksen ja käänsin sen putken vastakkaiselle puolelle.

Niin, sain siinä laukkujen kanssa touhutessa haavoja käsiin ja katkaistua yhden sangankin poikki.

Sanka toimi pyörälaukun lukkojen aukaisijana sekä nostokahvana. Se on tehty nailonkankaasta mutta oli haurastunut vuosien varrella.

Pääsin matkaan 12.30 aikaan. Ajoin Hakaniemen (Kempele) kautta käyden samalla tervehtimässä ystävääni matkalla. Hän on eräässä autoliikkeessä töissä. Käytin tilaisuutta hyväkseni ja vaihdoin hikit ajovarusteet sisätiloissa kevyempiin tamineisiin.

Olin laittanut liian raskaat ajovarusteet aamusta päälle joten se kostautui heti alkukilometreillä. Seuraava etappi oli Bilteman. Kävin ostamassa lamppuöljyä keittimeen. Olisin ostanut myös zippo bensaa mutta se oli loppu.

Jatkaessani matkaa ehdin ajaa muutaman sata metriä kun huomasin eksyneeni Limingan tieltä. Pysähdyin katsomaan GPS: uutta suuntaa. Ihmetellessäni sijaintiani, pari koululaista pysähtyi kysymään, tarvitsenko apua. Kerroin että Liminkaan pitäisi päästä mutta risteys oli sotkuinen, enkä pystynyt edes gps:än avulla löytämään reittiä oikealle tielle. Etsin vanhaa tietä joka kulkee moottoritien läheisyydessä, sanoin pojille Koululaiset neuvoivat aluksi, mutta sanoivat sitten että heillä on sama suunta, seuraa meitä. Tie löytyi ja pääsin lopulta tutulle 4 tielle.

Loppupäivä meni hengittäessä pölyä. Rekat antavat kyllä reilusti tilaa ajaessaan ohi, mutta nostavat keskiviivalta kunnon pölypilven vaihtaessaan

kaistaa. Se on kuitenkin pienempi paha, kuin ajaisivat liian läheltä ja imu vetäisi minut pyörien alle.

Iltaruuat jäivät melkein ostamatta. Keskeytin liikenteeseen enkä huomioinut tarkkailla kello enkä sijaintiani. Oli jo melkein pimeää kun löysin ruoka-paikan, kello oli 19-20 välillä.

Hesen valot paistoivat tienvarressa antaen toivoa iltapalasta. Ajoin pihaan ja kävin hakemassa 3 hampurilaista. Pimeässä oli vaikea löytää leiripaikkaa mutta löysin sen kuitenkin hämäränrajamaille ja hyvällä onnella 10 min ajomatkan päästä hampurilaispaikasta.

Vettä minulla ei ollut kuin litra, sen mitä ostin. Sulatin kattilallisen lunta kahvia varten säästääkseen juomavettä.

Loppuilta meni varusteita kuivatellessa. Keitin on ollut koko ajan päällä. Ulkona on pakkasta, mutta teltassa on lämmintä.

Ensimmäiset päivät tulevat olemaan raskaita mutta eiköhän se tästä. Huomenna on uusipäivä.

Matka: 89km, aika 5h, paikkakoordinaatti 64as21'08"N, 25as53'17"E, Voronan risteyksen lähellä, Uijaan tekojärvi

21.3

Talvimatkailu on kylmää hupia. Pakkanen, hikiset ajovarusteet sekä lumi tuovat lisähaasteen leiriytymiseen. Pysähtyessä kylmyys hiipii nopeasti luihin ja ytimiin, siksi on tärkeää pysyä liikkeessä myös leiriytymisvaiheessa. Jatkuva pieni liikkeelläolo kuivattaa myös kosteita vaatteita sekä pitää kehon lämpimänä siihen asti että pääsee vaihtamaan kuivaa yllensä. Yleensä siihen menee ainakin sen verran että on saanut teltan pystyyn sekä keittimen tohisemaan.

Myös yöt ovat omahaasteensa sinänsä. Itse pidän keitintä koko illan tohisemassa teltassa ennen kuin menen nukkumaan. Keittimen kanssa saa olla varovainen ettei se sytytä makuupussia tai muuta palonarkaa tuleen.

Käytän kahta pipoa kömpiessäni makuupussiin nukkumaan. Samoin minulla on kahdet lämpökerastot päällekkäin, kait sitä voisi sano että tuplana kaikkea.

Keittimellä on tärkeä osa myös silloin kun nousee ylös. Laitan sen aina ensimmäisenä tohisemaan teltassa. Kun siellä alkaa olemaan jokunen aste lämmintä alan kuivattamaan päälle pantavia varusteita, samalla laittelen muita tavaroita pois.

Yöllä oli ollut kova pakkanen. Vedet olivat jäätyneet puuroksi vaikka ne olivat teltan sisällä suojassa.

Laittaessani leiriä kasaan yritin toimia mahdollisimman nopeasti pysyäkseni lämpimänä. Aurinko ei paistanut kovin korkealta. Kello oli 10 pintaan aamulla ja metsä varjosti myös auringon lämpöä. Olin jossakin välissä rikkonut laukusta toisen kannattimen. Huomasin sen kun laitoin takalaukkuja telineeseen. Kannattimen lukko oli mennyt kärjestä poikki. Sen tarkoitus on pitää laukku telineessä kiinni. Lukon sai auki kun nostaa kangas kahvasta. Se on yhdistetty molempien kannattimien lukkoon. Pystyin kuitenkin jatkamaan normaalisti matkaa vaikka pala puuttuikin siitä. Otin saman tien puhe-
limen käteen ja tilasin uudet osat Järvenpäähän. Varaosat saapuvat ensi viikon aikana ystäväni laukussa.

Päivä oli raskas vaikka myötätuuli oli apuna. Kylmä vaikutti niveliin ja ne tulevat helpommin aroiksi. Vasen polvi alkoi oireilemaan joten aloitin Buranakuurin. Riittää kun syö viikon kuurin, niin polvi on tottunut liikuntaan.

Pysähdyin Pukkilan abc huoltamolla täydentämässä hätävarastoja. Eilinen oppi meni perille.

Kärsämäellä kävin ostamassa iltaruuan sekä täydensi lisää hätävarastoa.

Aloin etsimään leiripaikkaa ajoissa. Huomasin että hanki on todella kantava. Se kesti pyöräni painon joten työntelin pyörää hankaliin paikkoihin ongelmitta.

Sopivan metsän löydettyäni, oli aika syödä ja leipäillä.

Matkani suuntautui tällä kertaa kohden Länsi-Euroopan viininviljelyalueita. Matkalle mahtuu veistöjen ylityksiä niin laivalla kuin lautalla.

Ihmisten ystävällisyys helpottaa matkantekoa, tuoden vaihtelua päivän rytmiin monellakin tavalla.

Haavereitakin sattuu, niin välineille kuin matkaajalle mutta niistä selvittään auttavaisten ihmisten ansiosta.

Kirjan mukana on paljon kuvia sekä karttoja rikastamassa tarinan etenemistä.

Aikaisemmin ilmestyneet: Polkupyörällä Euroopassa.

